

Afdelings Styrke af Undercorporaler og Menige til 800 Mand. Det er isvrigt en Selvfølge, at forsaavidt der i Aarets Lob skeer nogen Afgang eller Tilgang i den for de forskjellige Afdelinger anførte Styrke, dette da maa medføre en tilsvarende Formindsfelse eller Forhøielse af den beregnede Godtgjørelse, og at dennes Beløb saaledes ikke i saa Henseende kan betragtes, som nogen bindende Norm.

Anm. Ifølge den bestaaende Ordning af det ordinaire Indquarteringsvæsen udenfor Kjøbenhavn, paahviler det vedkommende Kjøbstadkommuner indenfor de i Lovgivningen foreftrevne Grændser, ved hvilke Militaaretats jævlig anseer sine endog billige Fordringer bestaarne, at yde det garnisonerende Militair dets forskjellige Fornødenheder. Maa det nu end erkjendes, at der paa det i denne fra ældre Tid stedfindende Ordning maaffee mindre Principmæssige for en ikke ringe Deel er raadet Bod derved, at der ifølge Lov af 29de December 1850 tilstaaes vedkommende med Indquartering belagte Kjøbstæder en deels fuldstændig, deels partiel Godtgjørelse af Statskassen for Udelsen af de ommeldte Præstationer, har dette dog paa den anden Side bidraget til, at Communerne forsaavidt nu mindre end tidligere ere interesserede i at iagttage den behørig Deconomi. Hertil kommer, at Administrationen af hele Indquarteringsvæsenet under den nu bestaaende Ordning af samme er forbunden med ikke saa Vanflueligheder, saavel for Krigsministeriet som for Indenrigsministeriet, hvilket fornemmelig hidrører fra, at Overtilsynet med Communerne tilkommer stedsnævnte Ministerium, medens det er førstnævnte Ministerium, som nærmest er interesseret i, at Communerne efterkomme deres heromhandlede Forpligtelser.

Duftet om at komme bort fra den nuværende Ordning af dette Forhold er derfor ogsaa oftere blevet fremhævet, og navnlig har Rigsdagen som et Middel hertil gjentagende henviist til Tilveiebringelsen af en Overenskomst mellem Monarchiet og Kongeriget om, at Militaaretaten selv overtager Indquarteringsbyrden mod et nærmere bestemt Vederlag. I hvorvel det nu ikke er at antage, at de af den bestaaende Ordning flyvende Ulemper paa nogen anden Maade tilfulde lade sig fjerne uden derved, at Staten selv gennem Krigsbestyrelsen overtager Casereringen m. v. af Garnisonerne, imod derfor at tilstaaes deels af Landsdelene deels af vedkommende Garnisonsbyer et passende aarligt Vederlag, maa det dog erkjendes, at en saa fuldstændig Omordning blandt Andet og maa være betinget af Vedtagelsen af en fast Garniseringsplan eller endelige Bestemmelser angaaende Troppernes Fordeling, og at der saaledes formeentlig ikke vil kunne være Tale om Opførelse af de til Forholdets Ordning fornødne faste Etablissementer, forinden de i saa Henseende fornødne Forarbejder ere tilendbragte. Under disse Omstændigheder har Ministeriet derfor — som alt bemærket i Anmærkningerne til Finantsloven for 1861/62 — troet at maatte opgibe Tanken om for Tiden at opnaa nogen Forandring med Hensyn til alle de egentlige Dvarteerudgifter, for hvis Vedkommende der isvrigt ogsaa er mindre Trang til nogen Forandring, idet det vel kan ansees som et nogenlunde tilstrækkeligt Bærn imod Forurettelse af Statskassen, at vedkommende Communer selv deeltage i Udredelsen af disse Udgifter. Hvad derimod de Præstationer angaaer, for hvis Levering der af Statskassen tilstaaes vedkommende Communer fuldstændig Godtgjørelse, nemlig Sygehuse og Vagttokaler med tilhørende Inventarium, Badst, Reengjøring, Brændsel og Lys, Depotlokaler, Fouragemagasiner, Staldrequisiter og Exercerpladse, er der med Krigsministeriet indledet Forhandling om, hvorvidt Militaaretaten enten i det Hele eller for en Deel selv maatte kunne overtage Tilveiebringelsen af disse Præstationer, af hvilke flere ofte have forvoldt Statskassen uforholdsmæssige Udgifter, imod at der da ydes Militaaretaten en billig Godtgjørelse, hvis Størrelse holdes indenfor hvad der i saadant Diemed har været bevilget ved de aarlige Finantslove. Medens Krigsministeriet har fundet overveiende Betænelighed ved at overtage Anstæffelsen af de egentlige Lokaler, nemlig Sygehuse, Vagter, Depotlokaler og Fouragemagasiner saavel som Exercerpladse, har Samme derimod erklæret sig villigt til at overtage Udgifterne ved Vedligeholdelsen af de for Tiden til Militaaretats Disposition værende Bygninger, ved Tilveiebringelsen af Staldrequisiter samt af Inventarium, Lys og Brændsel til vedkommende Sygehuse og Vagter saavel som ved Udførelsen af Badst og anden Reengjøring for disse Lokalers Vedkommende. Alt paa følgende Bilklaar, nemlig: 1) at Militaaretaten oppebærer den Godtgjørelse, som herfor tilstaaes Communerne, og 2) at Foranstaltningen foreløbigt iværksættes som et Forsøg t. Ex. i 2 Aar, for hvilket Tidrum der ikke vil blive gjort Paastand paa Refusjon af hvad Udgifterne muligens maatte